

L • O • T • S • E • N

Medlemstidning för Tjänstemännens socialdemokratiska förening i Göteborg - N:o 3 2021

ÅRSMÖTE PRESENTATION AV STYRELSEN

Tjänstemännens socialdemokratiska förening höll ett välbesökt årsmöte den 28 februari. I samband med detta fick styrelsen en delvis ny sammansättning:

Annika Hansson
Ledamot. Född och uppvuxen i en arbetarfamilj i Stockholm. Flyttade till Göteborg 1985. Examen från Journalisthögskolan i Stockholm. Studerat internationella relationer och humanekologi. Arbetat som journalist på bland annat Dagens Nyheter och TT och som frilans. Tidigare ordförande i föreningen. Utkom 2019 med boken Ett nytt liv: Boken om morfar – han som byggde landet som är en biografi över en av arbetarrörelsens pionjärer. Vill ha ett jämlikt och ekologiskt hållbart samhälle.

Arvid Kästel
Ersättare. Uppvuxen i Värmland med politiken i modersmjölken. Göteborgare sedan många år. Kombinerar programmering och piano yrkesmässigt, och läser politik och filosofi på fritiden. Nyfiken på nya metoder att skapa ett jämlikt och blomstrande samhälle.

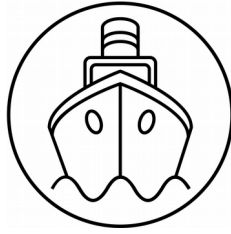
Elisabeth Hulter
Ledamot. Uppvuxen i Uppsala. Flyttade till Göteborg för tjuo år sedan för att läsa statsvetenskap. Aktiv i GSHF och senare Tjänstemännen där jag under en period var kassör. Har jobbat som utredare inom skolförvaltningen i Bollebygd och som politisk sekreterare i VGR. Sedan 2015 är jag stadssekreterare i kommunstyrelsen. Hoppas kunna bidra till den öppna och trivsamma stämning som präglar föreningen och med infallsvinklar kring likvärdig skola, en fråga som engagerar mig särskilt.

Erik Vestin
Ledamot och medlemsansvarig. Född och uppvuxen i Linköping med föräldrar som var tjänstemän iden offentliga sektorn. Flyttade till Göteborg 2008. Har doktorerat i statsvetenskap på en avhandling om klassröstningen i Sverige och är nu utredare/statistiker på Myndigheten för kulturanalys. Har varit en del av styrelsen sedan 2015. Jag vill i år framförallt arbeta för att föreningen ska växa och förbättra dess mottagande av nya medlemmar.

Jimmy Sand
Ordförande. Göteborgare sedan 2004, utredare i statlig tjänst och uppvuxen i Värmland med föräldrar som var industriarbetare. Har haft uppdrag i Nämnden för arbetsmarknad och vuxenutbildning, Göteborgs stadsteater och Förskolenämnden. Vill betona föreningens grundläggande syfte att stärka socialdemokratins ställning bland tjänstemän, det vill säga högutbildade löntagare, då en klassallians som samlar det stora folkflertalet mot kapitalägarna är nyckeln till ett jämlikt samhälle och en bättre framtid.

Johannes Hulter
Kassör. Född och uppvuxen i Uppsala. Göteborgare sedan 1996. Fil mag i idé- och lärdoms historia och praktisk filosofi. Sedan 2014 stadssekreterare för S i kommunstyrelsen, numera även stabschef. Hoppas kunna arbeta för en genomgripande politisk och organisatorisk förnyelse av partiet.

Josef Akar
Ersättare. Född och fostrad i östra Göteborg, men halva familjen kommer från den sydlibanesiska byn al-Khiam. Har studerat statsvetenskap mm. Stadssekreterare för S i kommunstyrelsen. Vill att socialdemokratin och arbetarrörelsen ska vara medborgarnas språkrör mot apparaten – aldrig tvärtom.

LEDARE

VILL VI VERKLIGEN STOPPA SD?

Allt tyder på att den kommande valrörelsen återigen kommer att kretsa kring Sverigedemokraternas roll i svensk politik, vilket nu börjat bli en sorglustig tradition. Det är beklagligt men inte särskilt förvånande. På en politisk strategisk nivå är situationen tydlig och lätt att förstå. Det finns en stor och stark högermajoritet i Sveriges riksdag. Det enda som för närvarande hindrar en stabil högerregering är att denna högermajoritet är splittrad i synen på SD. De konservativa högerpartierna har efter lång vända slutligen valt att öppna för samarbete med SD och även Liberalerna verkar nu följa efter. Den dagen de liberala högerpartierna helt ger upp sitt motstånd mot att samarbeta med SD så finns alla förutsättningarna för en långvarig högerregering med stabil majoritet.

Den konservativa högern har alltså all anledning att utmåla SD som ett normalt, demokratiskt högerparti medan deras motståndare av samma skäl har ett intresse av att framställa SD i värsta tänkbara ljus. Det är följaktligen inte så underligt att det politiska samtalet domineras av besynnerliga metadebatter om vem som kallat vem för vad och varför. Det är också uppenbart för alla utomstående att de policyprofessionella pratkvarnar som hörs och syns i tv-debatter, morgonsoffor och på twitter inte är upprörda på

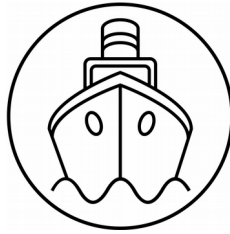
riktigt, utan bara spelar ett strategispel om makten. Ingen säger vad de verkligen menar, tänker och känner. Spektaklet är både tjatigt och deprimerande.

Så vad är SD för parti egentligen? De beskriver sig själva numera som ett socialkonservativt parti och säger sig ha gjort upp med sitt högerextrema och nazistiska förflutna. Det torde dock vara uppenbart för alla att SD fortfarande i grunden är en fascistisk rörelse. Inte för att det uttryckligen står i deras partiprogram eller för att de klär sig i den historiska fascismens yttre attribut utan för att det är tydligt för var och en vilken SD-tangentens riktning är. Den relevanta frågan för att avgöra ett partis ideologiska hemvist är inte de dagspolitiska kompromisserna och talepunkterna utan vad deras praktiska politik skulle vara om de ensamma fick kontrollera samhällsutvecklingen.

Vad är partiets *ethos*? Vad är det för drivande kraft och grundläggande anda som utgör kärnan i partiet och hur skulle det komma till uttryck i verkligheten om inget annat hindrade eller höll tillbaka det? I SD:s fall är det uppenbart att kärnan är fascistisk. En häxbrygd av nationalchauvinism, ressentiment, revanschism, rasism, homofobi och sexism.

Det är de psykologiska stämningar i folkdjupet som SD kanaliserar genom sina digitala frikårer och sublimerar in i partipolitiken. Vi vet alla vad som skulle hända om SD fick egen majoritet. Vi vet alla att de omedelbart skulle börja demontera de politiska och rättsstatliga strukturer som håller upp vår demokrati, precis som sina systerpartier i andra delar av världen gör när de får möjlighet. Vi vet alla att vi andra, "vänsterblivna", "babbar" och "batikhäxor" skulle rensas ut mer eller mindre snabbt och våldsamt. Det vet vi allihop och det vet naturligtvis även SD:s egna medlemmar och väljare. Skulle det sluta i koncentrationsläger, folkdöd och krig? Inte nödvändigtvis, även om det inte heller går att utesluta. Men det är uppenbart att vår nuvarande demokrati stegvis skulle ersättas av något annat, något som skulle utvecklas mot en fascistisk stat.

Alla vet det. Problemet är just det. Alla vet det redan men det hjälper inte. Folk röstar ju ändå på SD, trots att de rimligtvis är medvetna om att det i grunden är ett fascistiskt parti. Uppgiften för oss socialdemokrater kan därför inte i första hand vara att förklara för folk att SD är fascist. För det vet de redan innerst inne. Uppgiften är att förklara varför de ska rösta på Socialdemokraterna istället.

Vad skulle vi socialdemokrater göra om inget hindrade eller höll oss tillbaka? Vad vill vi? Vad är vårt *ethos*? Vad är vår provisoriska utopi, för att låna Ernst Wigforss begrepp, utöver att agera antifascistisk skyddsvall och utnyttjas som dragoxe åt radikaliserade liberala småpartier? Det är den avgörande frågan vi måste kunna svara på om vi ska kunna återvinna folkets förtroende.

För den fruktansvärda sanningen är ju att stora delar av våra traditionella väljargrupper, en betydande del av det löntagarkollektiv som vi en gång bildades för att organisera, aktivt och medvetet väljer en fascistisk rörelse framför socialdemokratin. Detta beror naturligtvis till viss del på att SD varit skickliga på att bygga sin folkrörelse men till största delen är det vårt eget misslyckande och så länge vi inbillar oss att det räcker att upplysa folk om att SD är fascister så kommer vi inte att kunna vända utvecklingen.

Det är hög tid att inse att det outtalade postulatet att människors politiska preferenser avgörs av fritt politiskt-teoretiskt filosoferande till stor del är en idealistisk vanföreställning. Den stämmer troligtvis varken för vanligt folk eller det allt smalare skiktet av politisk adel. Den stora delen av de som röstar på SD gör inte det därför att de är "lurade"

eller för att de blivit ideologiskt övertygade fascister utan därför att de inte litar på att S kan tackla de konkreta samhällsproblem som de tycker är viktiga. Mer specifikt gäller det "hårda frågor" som invandring och kriminalitet. Innan vi socialdemokrater återupprättar vårt förtroende i de frågorna så kommer vi att ha svårt att locka tillbaka våra kärnväljare.

Förtroende är också något som tar lång tid att bygga upp. Vi kommer att behöva hålla en tydlig linje över flera mandatperioder för att ha en chans att återvinna det förtroende vi förlorat. Det är viktigt att inse att varje kompromiss med radikala höger- och vänsterliberaler i dessa frågor kommer att utradera det lilla förtroendekapital vi lyckats samla ihop. Vi kommer att få börja om från noll varje gång.

Det ironiska är att vårt parti under lång tid hade en mycket restriktiv syn på invandring, utifrån en omsorg om den inhemska arbetarklassens villkor på arbetsmarknaden och en förståelse för att samhällslig integration är en komplex och känslig sociokulturell process. Den stora immigrationen under senare år är istället ett direkt resultat av den radikalt liberala migrationspolitik som bedrevs av Fredrik Reinfeldts borgerliga regeringar, vilket också framgår med all önskvärd tydlighet av

statistiken där 00-talet markerar ett avgörande trenderbrott. Två tredjedelar av Sveriges befolkningsökning de senaste tjugo åren har bestått av utrikesfödda. Antalet utrikesfödda invånare i landet har fördubblats under denna tid och gruppen utgör nu en femtedel av befolkningen. Denna dramatiska demografiska utveckling har skett samtidigt som bostadsbristen har förvärrats, arbetsmarknaden har blivit hårdare och det mediala fokuset på kriminalitet där utrikesfödda är överrepresenterade (terrorism, hedersvåld, skjutningar, våldtäkter mm) har ökat kraftigt.

Det är därför knappast överraskande att en betydande del av befolkningen, såväl infödd som invandrad, upplever de senaste årens stora immigration som ett materiellt och sociokulturellt problem. Inte för att de skulle vara ideologiskt övertygade fascister, utan helt enkelt för att de upplever att de förlorar såväl materiellt som sociokulturellt på utvecklingen. Det ödesdigra misstaget som Socialdemokraterna begick under Mona Sahlins ledning under de borgerliga regeringsåren var att stegvis acceptera och omfamna borgarnas radikala och ohållbara migrationspolitik, istället för att kritisera den.

forts på nästa sida...

forts från föregående sida...

Det gjorde uppbrottet i samband med flyktingkrisen onödigt traumatiskt och har också lett till en bestående förtroendekris för partiet i frågan. En förtroendekris som fördjupats av januariavtalets förödmjukande eftergifter åt extrema höger- och vänsterliberaler.

Detta blir än tydligare om man tittar på valresultaten efter millenieskiftet. SD har gått från 1,4 procent 2002 till 17,5 procent 2018, samtidigt som Socialdemokraterna tappat över tio procentenheter. Enligt den senaste partisynpatundersökningen hade ett val idag gett ungefär samma resultat som 2018 för S och SD.

Trots att den socialdemokratiskt ledda regeringen under senare år genomfört flera kloka reformer, inte minst många nödvändiga straffskärpningar riktade mot den organiserade brottsligheten, har man svårt att få utdelning för detta i opinionen. Det är uppenbart att det inte går att bygga en socialdemokrati med starkare stöd bland våra kärnväljare så länge som vi är uppbundna av radikala liberala partier som tvingar oss att administrera politik som är en ren förolämpning mot våra kärnväljare. Om vi menar allvar med att stoppa SD och krossa fascismen så är det där vi måste börja.

Vill du också skriva i Lotsen?
Mejla din text till
info@s-akademiker.se

Antal tecken (inkl mellanslag):
2000 / 4000 / 8000

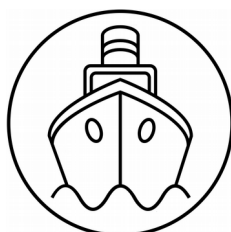
S-AKADEMIKER

[S-akademiker](#) (Tjänstemännens socialdemokratiska förening) organiserar tjänstemän och akademiker inom Göteborgs socialdemokratiska partidistrikt. Föreningen bildades 1958 och är en av de större partiföreningarna i Göteborg med många medlemmar som är fackligt aktiva. Vi har regelbundna medlemsmöten med spännande teman. Om du är intresserad av att bli medlem så mejla info@s-akademiker.se S-akademiker finns också på [facebook](#).

S-akademiker har en skriftserie som ger ut intressanta och viktiga böcker. I november 2017 kom den första volymen: en antologi med texter under redaktion av Payam Moula och Jimmy Sand, med titeln *Socialdemokratin i ett nytt århundrade*. [Läs mer här](#).

Den andra delen i skriftserien är en återutgivning av Nils Karlebys klassiker *Socialismen inför verkligheten* från 1926. Med nyskrivet för- och efterord av Örjan Nyström. [Läs mer här](#).

Den tredje delen är en antologi av texter av Anders Nilsson och Örjan Nyström, *Att återupprätta arbetslinjen: Och andra texter om strukturomvandling, sysselsättning och trygghetssystem*. [Läs mer här](#).

LIBERALER I BLÅSVÄDER

Axel Darvik, nybliven liberal gruppleddare i kommunstyrelsen, har hamnat i ordentligt blåsväder efter en famös intervju i GP där han lyckades med konststycket att förolämpa såväl rektorer, lärare och elevassistenter samtidigt. Intervjun är fylld av minnesvärda citat. Bland annat frågade sig Darvik hur det kan vara så svårt att leda en klass på 30 barn när en enda föreläsare kan "trollbinda" tusentals vuxna utan ordningsstörningar. Kritiken från lärarfack och andra var massiv. Denna kommunikativa katastrof är desto mer intressant givet att Folkpartiet länge försökte lansera sig som just ett parti för lärare. Uppenbarligen vill Darvik, som tillhör Sabunifalangen, staka ut en ny riktning för Liberalerna i Göteborg. Vad denna nya riktning är råder det dock fortfarande stor osäkerhet om, förutom att den tydligt innefattar nedsättande kommentarer om skolpersonal. Darvik har, i likhet med Sabuni, uppenbara svårigheter att tydligt formulera sin vision för partiet.

Möjligtvis siktar Darvik på att profilera sig gentemot näringslivet. Hans föräldrar är båda kända näringslivsprofiler i Göteborg och han jobbade tidigare med "trendspaning" på konsultbyrån Trendie, som hans pappa hjälpte honom att starta. Om det kan hjälpa till att stoppa Liberalernas kräftgång i opinionen är dock högst osäkert. I Göteborg har partiet tappat i varje kommunval sedan 2002. Det är mycket tveksamt om det är en folkpartistisk *Royal Bachelors Club* som kommer att vända den trenden. Sannolikheten är nog större att detta blir den sista mandatperioden för partiet i kommunstyrelsen och det definitiva slutet på Göteborgs-liberalismen som fenomen.